

การศึกษาความเชื่อของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทย ที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น

อัจฉรา อังตระกูล

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเชื่อของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น และเพื่อเปรียบเทียบความเชื่อที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนที่มีผลการเรียนแตกต่างกัน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามเกี่ยวกับความเชื่อ โดยอ้างอิงจากแบบสอบถามเกี่ยวกับความเชื่อในการเรียนภาษาที่สองของ Horwitz (1985, 1987, 1988) กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาเป็นผู้เรียนหลักสูตรภาษาญี่ปุ่นชั้นปีที่ 3 และ ชั้นปีที่ 4 จำนวน 50 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance)

ผลการศึกษาพบว่า 1) กลุ่มตัวอย่างมีความเชื่อด้านความถนัดที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น มีค่าเฉลี่ย 2.95 อยู่ในระดับปานกลาง 2) ความเชื่อด้านความยากง่ายที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น มีค่าเฉลี่ย 3.09 อยู่ในระดับปานกลาง 3) ความเชื่อด้านธรรมชาติของการอ่านภาษาญี่ปุ่น มีค่าเฉลี่ย 3.73 อยู่ในระดับมาก 4) ความเชื่อด้านกลยุทธ์ในการเรียน การอ่านและการสื่อสาร มีค่าเฉลี่ย 3.59 อยู่ในระดับมาก และ 5) ความเชื่อด้านแรงจูงใจและความคาดหวังในการอ่านภาษาญี่ปุ่น มีค่าเฉลี่ย 3.55 อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบหาความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนต่างกับค่าเฉลี่ยของความเชื่อแต่ละด้านโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนพบว่า ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 0.01

คำ

สำคัญ

ความเชื่อ, ผู้เรียน,
ภาษาญี่ปุ่น, การอ่าน

¹ บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น (A Comparative Study of Non-native Japanese Learners' and Lecturers' Beliefs in Japanese Reading) ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยนเรศวร

A Study of Non-native Japanese Learners' Beliefs in Japanese Reading

Atchara Aungtrakul

Abstract

The purpose of the research was to study beliefs of non-native Japanese learners in Japanese reading. The participants were 50 non-native Japanese learners. The research instrument used in this study were questionnaires. The collected data were analyzed by descriptive statistics: frequency of distribution, percentages, mean, standard deviation and one way ANOVA. The research findings were as follows: 1) The beliefs towards Japanese reading aptitude were at a moderate level ($\bar{x}= 2.95$). 2) The beliefs towards difficulty in Japanese reading were at a moderate level ($\bar{x}=3.09$). 3) The beliefs towards nature of Japanese reading were high at the level ($\bar{x}=3.73$). 4) The beliefs towards learning of Japanese reading strategies and communication were high at the level ($\bar{x}=3.59$) and 5) The beliefs towards motivation and expectations of Japanese reading were high at the level ($\bar{x}=3.55$). The analysis of the data in comparing the grade point average and beliefs in Japanese reading was not statistically significant difference at the 0.01 level.

Key words

beliefs, learners,
Japanese, reading

1. บทนำ

ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศนั้น การศึกษาความเชื่อ (beliefs) ของผู้เรียนถือว่าเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากความเชื่อของผู้เรียนเป็นสิ่งที่มามีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเรียน อีกทั้ง ยังมีความสัมพันธ์กับกลยุทธ์ที่ผู้เรียนเลือกใช้ รวมถึงมีผลต่อการควบคุมตนเองในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศนั้นๆ ของผู้เรียนด้วย (Horwitz, 1987, pp.119-120)

ทั้งนี้ แนวคิดในการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งมุ่งเน้นการให้ความสำคัญกับ “ผู้เรียน” เป็นหลัก โดย “ครู” จะเป็นผู้ที่ทำหน้าที่ “facilitator” หรือ “ผู้ชี้แนะ” เท่านั้น ฉะนั้น ในการวางแผนการจัดการเรียนการสอนจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้สอนจะต้องทราบข้อมูลต่างๆ ของผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในเรื่องของความเชื่อของผู้เรียน รวมไปถึงความต้องการของผู้เรียน เนื่องจากหากผู้เรียนมีความเชื่อที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนการสอน หรือหากผู้เรียนและผู้สอนมีความเชื่อที่ขัดแย้งกัน ผู้สอนจะได้หาวิธีการชี้แนะแนวทางหรือปรับเปลี่ยนวิธีการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจร่วมกันซึ่งจะยังผลไปสู่การจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพมากขึ้นต่อไป

จากความสำคัญของการศึกษาความเชื่อและแนวคิดในการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งมุ่งเน้นการให้ความสำคัญกับ “ผู้เรียน” เป็นหลัก ประกอบกับผู้วิจัยเป็นผู้สอนภาษาญี่ปุ่นจึงเกิดความสนใจที่จะศึกษาความเชื่อของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทย โดยงานวิจัยนี้มุ่งศึกษาความเชื่อที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น เนื่องจากการอ่านถือเป็นหนทางในการแสวงหาความรู้ อีกทั้ง ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศนั้น ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่ผู้เรียนมีโอกาสมากที่สุดจากทักษะทางภาษาทั้งสี่ด้าน (ศิริพร สุธรรมเทศะ, 2541 หน้า 2) ประกอบกับการ

จัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งมีเป้าหมายยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษาประการหนึ่งคือ มุ่งให้คนในชาติรักการอ่านและแสวงหาความรู้ นอกจากนี้ จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาความเชื่อของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยที่ผ่านมา พบการศึกษาในประเด็นที่เฉพาะเจาะจง ได้แก่ การศึกษาความเชื่อที่มีต่อคัมภีร์ (สมชาย ไชยเขตธน์, 2551 และภัณฑวิภา กฤษวัฒนาภรณ์, 2557) การศึกษาความเชื่อที่มีต่อไกอโรโกะ (สุพรรณษา พิณศรี, 2554) และการศึกษาความเชื่อและกลวิธีของผู้เรียนชาวไทยที่มีต่อการเขียนเรียงความภาษาญี่ปุ่น (石橋, 2009) เท่านั้น ยังไม่ปรากฏงานวิจัยเกี่ยวกับความเชื่อที่มีต่อการอ่านแต่อย่างใด ด้วยเหตุนี้ งานวิจัยนี้จึงได้มุ่งศึกษาความเชื่อของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น โดยผลการศึกษาที่ได้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการนำไปปรับปรุงพัฒนา ออกแบบการเรียนการสอนวิชาการอ่านภาษาญี่ปุ่น รวมถึงเป็นแนวทางในการผลิตเอกสารและตำราประกอบการเรียนการสอนวิชาการอ่านต่อไป

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ความเชื่อในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ

Horwitz (1985, p.333) กล่าวถึงความเชื่อในการเรียนภาษาต่างประเทศสรุปความว่า ความเชื่อที่ผู้เรียนมีอยู่นั้นมีอิทธิพลอย่างมากต่อพฤติกรรมของพวกเขา ผู้เรียนที่เรียนสิ่งใดก็ตามจะมีความเชื่อเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้นั้นอยู่ ซึ่งในชั้นเรียนภาษาผู้เรียนจะมีความเชื่อเกี่ยวกับการเรียนภาษาว่า ผู้เรียนควรจะเรียนภาษาอย่างไรและครูควรจะสอนภาษาอย่างไร ความเชื่อเหล่านี้บางครั้งก็อาจจะไปขัดขวางความเข้าใจและข้อมูลที่ได้จากการเรียนจนทำให้ผู้เรียนไม่ประสบความสำเร็จในการเรียน ใน

ขณะที่ Wenden (1987) ได้กล่าวถึงความสำคัญของความเชื่อของผู้เรียนไว้ว่า ความเชื่อของผู้เรียนมีผลต่อการเลือกใช้กลยุทธ์ในการเรียนของผู้เรียน นอกจากนี้ Cotterall (1995) ยังได้กล่าวถึงผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จในการเรียนไว้ว่ามักจะเป็นผู้ที่มีความเชื่อต่อการเรียนที่ดี ในขณะที่ผู้เรียนที่ไม่ประสบความสำเร็จมักจะไม่มีความเชื่อที่เป็นไปในด้านลบ สอดคล้องกับพัสวีย์ ดินตบุตร (2541, หน้า 16) ที่ได้กล่าวถึงความเชื่อของผู้เรียนที่มีต่อชั้นเรียนภาษาต่างประเทศความว่า หากความเชื่อของผู้เรียนที่มีต่อชั้นเรียนภาษาต่างประเทศเป็นไปในทางไม่ถูกต้องแล้ว จะเป็นการขัดขวางความก้าวหน้าในการเรียนภาษา ความเชื่อเช่นนี้จะทำให้ผู้เรียนปฏิเสธการเข้าร่วมกิจกรรมในการฝึกภาษา และอาจนำไปสู่กระบวนการเรียนภาษาที่ผิดได้ ในอีกด้านหนึ่ง สำหรับผู้สอนแล้ว ความเชื่อของผู้สอนก็มีบทบาทต่อการตัดสินใจ การเลือกใช้เทคนิคในการการสอน รวมถึงการแสดงออกถึงพฤติกรรมของผู้สอนด้วย (Shevelson and Stern, 1981)

2.2 การศึกษาความเชื่อที่มีต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นในประเทศไทย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาความเชื่อที่มีต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นในประเทศไทยที่ผ่านมา ได้แก่ 岡崎 (2003) ทำการศึกษาเปรียบเทียบความเชื่อของผู้สอนภาษาญี่ปุ่นที่เป็นเจ้าของภาษาและผู้สอนภาษาญี่ปุ่นที่ไม่ใช่เจ้าของภาษา โดยใช้แบบสอบถามความเชื่อในการเรียนภาษาที่สองซึ่งเรียกว่า Beliefs about Language Learning Inventory (BALLI)² นอกจากนี้ Aungtrakul (2008)

² คิดขึ้นโดย Horwitz (1985, 1987, 1988) ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับความเชื่อ 5 ประเด็น ได้แก่ 1) ความถนัดในการเรียนภาษาที่สอง 2) ความยากในการเรียนภาษาที่สอง 3) ธรรมชาติของภาษาที่สอง 4) กลยุทธ์ในการเรียนภาษาที่สองและการสื่อสาร และ 5) แรงจูงใจและความคาดหวังของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนภาษาที่สอง

ทำการศึกษาความเชื่อของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยที่มีต่อบทบาทของผู้สอนภาษาต่างประเทศ โดยใช้แบบสอบถามความเชื่อในการเรียนภาษาที่สองซึ่งเรียกว่า BALLI เช่นกัน กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้เป็นนิสิตวิชาเอกภาษาญี่ปุ่นชั้นปีที่ 3 จำนวน 34 คน ในระดับมหาวิทยาลัย กมลทิพย์ พลบุตร (2551) ทำการศึกษาความเชื่อของผู้เรียนเกี่ยวกับการเรียนภาษาญี่ปุ่น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความเชื่อในการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษามหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในประเด็นต่างๆ 5 ประเด็น โดยใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับความเชื่อในการเรียนภาษาที่สองซึ่งเรียกว่า BALLI นอกจากนี้ โยโกะ คะโนะมะ และ คะนะโกะ โยชิมิเนะ (2015) ทำการศึกษาความเชื่อต่อครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นชาวญี่ปุ่นเกี่ยวกับบทบาทการสอนภาษาญี่ปุ่นในมหาวิทยาลัยของไทย เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ประชากรและกลุ่มตัวอย่างเป็นบริษัทชั้นนำที่ตั้งอยู่ในประเทศไทย รวมถึงนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมหาวิทยาลัยและบัณฑิตที่จบการศึกษาแล้วของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย 3 แห่ง และ 福永 (2015) ศึกษาการรับรู้ต่อความเป็นครูของผู้สอนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยในสถาบันการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาจากแบบสอบถาม โดยมุ่งทำการศึกษา 9 ด้าน ได้แก่ 1) ทักษะและความรู้ภาษาญี่ปุ่น 2) ทักษะและความรู้ด้านการสอน 3) วัตถุประสงค์ในการสอนและการประเมินผล 4) ความรู้เกี่ยวกับครู 5) การนำความรู้ไปใช้ในฐานะครู 6) การฝึกอบรมในโรงเรียน 7) สื่อการสอน 8) การทำงาน 9) ความสัมพันธ์กับผู้เรียน

ในส่วนของการศึกษาความเชื่อของผู้เรียนที่มุ่งศึกษาความเชื่อที่มีต่อภาษาญี่ปุ่นเฉพาะเจาะจงด้านใดด้านหนึ่งที่ผ่านมามีงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สมชาย ไชยเชตธน์ (2551) ซึ่งทำการศึกษาความเชื่อและกลยุทธ์ในการเรียนคันจิของผู้เรียน

ชาวไทย โดยสำรวจจากกลุ่มผู้เรียนชาวไทยระดับอุดมศึกษาและผู้เรียนในโรงเรียนสอนภาษาญี่ปุ่นจำนวน 197 คน โดยใช้แบบสอบถามที่ประยุกต์จาก Ventura (2007) งานวิจัยของสุพรรณิทธิ์ จิตบรรเทา (2552) ทำการศึกษาความเชื่อในการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักเรียนและครูผู้สอนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 16 โรงเรียน โดยใช้แบบสอบถาม BALLI นอกจากการศึกษาความเชื่อที่มีต่อคันจิแล้ว ยังพบงานวิจัยที่ศึกษาความเชื่อที่มีต่อการเขียนของ 石橋 (2009) ซึ่งได้ทำการศึกษาความเชื่อและกลวิธีของผู้เรียนชาวไทยที่มีต่อการเขียนเรียงความภาษาญี่ปุ่น โดยใช้แบบสอบถามวัดความเชื่อของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นระดับมหาวิทยาลัยชั้นปีที่ 1-4 จำนวน 115 คน โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 6 ส่วน ได้แก่ ความถูกต้อง กระบวนการคิด ความประณีตในการเขียน การพึ่งพาเพื่อนในชั้นเรียน ความยากในการเขียนเรียงความ และความเอาใจใส่รูปประโยค งานวิจัยของสุพรรณิทธิ์ พินิตศรี (4552) ศึกษาความเชื่อของนักศึกษา อาจารย์ และคนทำงานที่ใช้ภาษาญี่ปุ่นที่มีต่อไวยากรณ์ (คำยืมในภาษาญี่ปุ่น) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามซึ่งพัฒนาขึ้นจากแบบสอบถาม BALLI โดยเพิ่มคำถามเกี่ยวกับความต้องการในการเรียนไวยากรณ์ แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ส่วนที่ 2 คือความคิดเห็นที่มีต่อไวยากรณ์ และส่วนที่ 3 คือวัดความเชื่อที่มีต่อไวยากรณ์ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้มี 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาเอกภาษาญี่ปุ่นระดับมหาวิทยาลัย จำนวน 264 คน กลุ่มอาจารย์ผู้สอนภาษาญี่ปุ่นระดับมหาวิทยาลัยชาวไทย จำนวน 23 คน และกลุ่มคนทำงานชาวไทยที่ใช้ภาษาญี่ปุ่นในการทำงาน จำนวน 102 คน และงานวิจัยของภณทิศา กฤษวัฒนาภรณ์ (2557) ที่ทำการศึกษาความเชื่อของ

ผู้เรียนและผู้สอนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยที่มีต่อคันจิ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ กลุ่มนิสิตนักศึกษาที่กำลังเรียนภาษาญี่ปุ่นเป็นวิชาเอกชั้นปีที่ 3 ในแต่ละภูมิภาค รวม 6 แห่ง จำนวน 188 คน และกลุ่มผู้สอนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยในแต่ละภูมิภาค รวม 31 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วยแบบสอบถามเกี่ยวกับความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอน แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ 1) ความเชื่อด้านความถนัดที่มีต่อคันจิ 2) ความเชื่อที่มีต่อระดับความยากง่ายในการเรียนคันจิ 3) ความเชื่อด้านธรรมชาติในการเรียนคันจิ 4) ความเชื่อด้านกลยุทธ์ในการเรียนและการสื่อสาร และ 5) ความเชื่อด้านแรงจูงใจและความคาดหวังในการเรียนคันจิ

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้น จะเห็นได้ว่า การศึกษาเรื่องความเชื่อในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศนั้น มีการศึกษาในจากทั้งมุมมองของผู้สอนและจากมุมมองของผู้เรียน ในส่วนของประเด็นในการศึกษานั้นพบว่า มีการศึกษาความเชื่อที่มีต่อบทบาทของผู้สอนภาษาต่างประเทศ ความเชื่อที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ในอีกด้านหนึ่งการศึกษาความเชื่อที่ผ่านมายังปรากฏการศึกษาที่มุ่งประเด็นเฉพาะเจาะจงในตัวภาษาต่างประเทศนั้นๆ ทั้งการศึกษาความเชื่อที่มีต่อคันจิ ความเชื่อที่มีต่อไวยากรณ์ ความเชื่อและกลวิธีของผู้เรียนที่มีต่อการเขียนเรียงความ เป็นต้น อย่างไรก็ตาม จะเห็นได้ว่างานวิจัยที่ผ่านมายังไม่ปรากฏการศึกษาความเชื่อที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่นแต่อย่างใด ประกอบกับการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งมีเป้าหมายยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษาไว้ประการหนึ่งคือ มุ่งให้คนในชาติรักการอ่านและแสวงหาความรู้ อีกทั้งทักษะการอ่านยังเป็นทักษะที่ผู้เรียนมีโอกาสใช้มากที่สุดจากทักษะทางภาษาทั้งสี่ด้าน (ศิริพร สุธรรมเตชะ, 2541 หน้า 2) ด้วยเหตุนี้งานวิจัยนี้จึงได้ศึกษา

ความเชื่อของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยโดยมุ่งศึกษาความเชื่อที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น

3. วัตถุประสงค์การวิจัย

3.1 เพื่อศึกษาความเชื่อของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น

3.2 เพื่อเปรียบเทียบความเชื่อที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นที่มีผลการเรียนแตกต่างกัน

4. วิธีการดำเนินการวิจัย

4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจงเฉพาะนิสิตหลักสูตรภาษาญี่ปุ่น ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ของมหาวิทยาลัยนเรศวร เนื่องจากเป็นกลุ่มที่ผ่านการเรียนภาษาญี่ปุ่นและมีประสบการณ์ในการอ่านภาษาญี่ปุ่นมาพอสมควรแล้ว ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 50 คน

4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยใช้แบบสอบถามประกอบด้วย 3 ตอน มีรายละเอียด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นคำถามแบบตรวจคำตอบ (Check list) และคำถามแบบจัดอันดับ (Ranking) จำนวน 9 ข้อ

ตอนที่ 2 ความเชื่อของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น ผู้วิจัยอ้างอิงจากแบบสอบถามความเชื่อในการเรียนภาษาที่สองซึ่งเรียกว่า Beliefs about Language Learning Inventory (BALLI) คิดค้นโดย Horwitz (1985, 1987, 1988) ซึ่งประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับ

ความเชื่อ 5 ประเด็น ได้แก่ 1) ความถนัดในการเรียนภาษาที่สอง 2) ความยากในการเรียนภาษาที่สอง 3) ธรรมชาติของภาษาที่สอง 4) กลยุทธ์ในการเรียนภาษาที่สองและการสื่อสาร และ 5) แรงจูงใจและความคาดหวังของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนภาษาที่สอง ทั้งนี้ เนื่องจากผู้วิจัยใช้เครื่องมือนี้กับผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยจึงได้ดัดแปลงแบบสอบถามจากต้นฉบับภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย พร้อมทั้งปรับแก้คำเพื่อให้ตรงกับบริบทของประเด็นการวิจัย ดังนี้ 1) ความถนัดในการอ่านภาษาญี่ปุ่น 2) ความยากในการอ่านภาษาญี่ปุ่น 3) ด้านธรรมชาติของการอ่านภาษาญี่ปุ่น 4) กลยุทธ์ในการเรียนการอ่านภาษาญี่ปุ่นและการสื่อสาร และ 5) แรงจูงใจและความคาดหวังของผู้เรียนที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น โดยในส่วนนี้มีลักษณะเป็นคำถามแบบให้เลือก 5 ระดับอ้างอิงตามมาตรวัดของลิเคิร์ต (Likert Scale) กล่าวคือ 1) ไม่เชื่อเลย 2) เชื่อน้อย 3) ไม่แน่ใจว่าเชื่อหรือไม่ 4) เชื่อค่อนข้างมาก และ 5) เชื่อมากที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่ท่านมีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่นหรือมีต่อรายวิชาที่เน้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะการอ่านภาษาญี่ปุ่น มีลักษณะเป็นคำถามแบบปลายเปิด (Open-ended) จำนวน 1 ข้อ

4.3 การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ทดสอบความเชื่อถือได้ (Reliability) ของแบบสอบถามข้างต้น โดยนำไปทดลองเก็บข้อมูลกับผู้เรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 คน ผลการทดสอบความเชื่อถือได้ของแบบสอบถามเท่ากับ 0.847

4.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ดำเนินการเก็บข้อมูลในเดือนพฤษภาคม 2560

4.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามด้วย สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พร้อมทั้งทำการเปรียบเทียบหาความแตกต่างกันของกลุ่มผู้เรียน ที่มีผลการเรียนแตกต่างกันกับค่าเฉลี่ยของความเชื่อ แต่ละด้านโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance)

4.6 ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาความเชื่อของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่น ชาวไทยในครั้งนี มุ่งศึกษาความเชื่อที่มีต่อการอ่าน ภาษาญี่ปุ่นเท่านั้น

4.7 นิยามศัพท์เฉพาะ

ความเชื่อ (beliefs) หมายถึง ความเชื่อที่ ประกอบด้วยความคิดเห็น ทศนคติ และความ คาดหวังที่บุคคลนั้นมีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น

การอ่านภาษาญี่ปุ่น หมายถึง การรับรู้ความ หมายของสารจากตัวอักษรที่เขียนโดยภาษาญี่ปุ่น การอ่านเกิดจากความสามารถในการแปลตัวอักษร ที่อ่านออกมาเป็นเสียงหรือความหมายได้ โดยมี จุดมุ่งหมายของการอ่านคือ ผู้อ่านเข้าใจและรับรู้ ความหมายของเรื่องราวที่อ่านได้

5. ผลการวิจัย

ผลการศึกษาความเชื่อของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่น ชาวไทยที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น นำเสนอเป็นตาราง ประกอบความเรียง โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ความถี่และค่าร้อยละสถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง

สถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง	ความถี่	ร้อยละ
1.เพศ		
-หญิง	41	82.00
-ชาย	9	18.00
2.ชั้นปี		
-ชั้นปีที่ 3	26	52.00
-ชั้นปีที่ 4	24	48.00
3.ผลการศึกษา		
-3.01 - 3.50	21	42.00
-2.51 - 3.00	17	34.00
-2.01 - 2.50	6	12.00
-มากกว่า 3.51	6	12.00
4.ประสบการณ์ในการเรียนภาษาญี่ปุ่น		
-ไม่เคย	32	64.00
-เคย	18	36.00
กรณีที่เคย -โรงเรียนมัธยมศึกษา	16	88.89
-สถาบันสอนภาษา	2	11.11
5.ประสบการณ์ในการสอบวัดระดับภาษาญี่ปุ่น		
-เคยสอบ (ระดับที่เคยสอบ)	43	86.00
-N4	27	62.80
-N5	24	55.80
-N3	16	37.20
-N2	3	7.00

ตารางที่ 1 ความถี่และค่าร้อยละสถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง (ต่อ)

สถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง	ความถี่	ร้อยละ
ระดับที่สอบผ่าน		
-N5	21	48.80
-N4	17	39.50
-N3	10	23.30
-N2	0	0
-ไม่เคยสอบ	7	14.00
6.ระยะเวลาที่ใช้ในการฝึกฝนการอ่านภาษาญี่ปุ่น		
-1-2 ชั่วโมงต่อวัน	27	54.00
-น้อยกว่า 1 ชั่วโมงต่อวัน	18	36.00
-3-4 ชั่วโมงต่อวัน	3	6.00
-มากกว่า 4 ชั่วโมงต่อวัน	2	4.00
7. ลักษณะเอกสารภาษาญี่ปุ่นที่ใช้ในการฝึกฝนการอ่าน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
-ตำราเรียน	44	88.00
-การ์ตูน	22	44.00
-เว็บไซต์	20	40.00
-นิตยสาร	10	20.00
-บทความ	8	16.00
8. ระดับความยากของทักษะการอ่าน (เมื่อเปรียบเทียบกับทักษะฟัง พูด และเขียน)		
-ยากที่สุด	1	2.00
↓	2	4.00
↓	22	44.00
-ง่ายที่สุด	25	50.00
9. ระดับความสำคัญของทักษะการอ่าน (เมื่อเปรียบเทียบกับทักษะฟัง พูด และเขียน)		
-สำคัญที่สุด	1	2.00
↓	2	4.00
↓	46	92.00
-สำคัญน้อยที่สุด	1	2.00

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นสถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 82.00 เป็นผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชั้นปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 52.00 และเป็นผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชั้นปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 48.00 กลุ่มตัวอย่างมีผลการเรียนเฉลี่ย 3.01-3.50 คิดเป็นร้อยละ 42.00 รองลงมาคือ 2.51-3.00 คิดเป็นร้อยละ 34.00 และ ผลการเรียน 2.01-2.50 และมากกว่า 3.51 คิดเป็นร้อยละ 12.00 เท่ากัน ในส่วนของประสิทธิภาพในการเรียนภาษาญี่ปุ่นก่อนเข้าศึกษาภาษาญี่ปุ่นในระดับมหาวิทยาลัย พบว่า กลุ่ม

ตัวอย่างเกินกว่าครึ่งหนึ่งไม่เคยเรียนภาษาญี่ปุ่นมาก่อน คิดเป็นร้อยละ 64.00 โดยเป็นการเรียนภาษาญี่ปุ่นที่โรงเรียนมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 88.89 และเป็นการเรียนที่สถาบันสอนภาษา คิดเป็นร้อยละ 11.11 ประสิทธิภาพในการสอบวัดระดับภาษาญี่ปุ่นพบว่า กลุ่มตัวอย่างเกือบทั้งหมดเคยสอบวัดระดับภาษาญี่ปุ่น คิดเป็นร้อยละ 86.00 ระดับที่เคยสอบมากที่สุดคือ N4 คิดเป็นร้อยละ 62.80 รองลงมาคือ N3, N5 และ N2 คิดเป็นร้อยละ 55.80, 37.20 และ 7.00 ตามลำดับ จากจำนวนของผู้ที่เคยสอบวัดระดับภาษาญี่ปุ่น ระดับที่สอบผ่านมากที่สุดคือ N5 คิดเป็น

ร้อยละ 48.80 รองลงมาคือ N4, N3 คิดเป็นร้อยละ 39.50 และ 23.30 ตามลำดับ กลุ่มตัวอย่างใช้เวลาในการฝึกฝนการอ่านภาษาญี่ปุ่น 1-2 ชั่วโมงต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 54.00 รองลงมาคือ น้อยกว่า 1 ชั่วโมงต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 36.00, 3-4 ชั่วโมงต่อวัน และมากกว่า 4 ชั่วโมงต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 6.00 และ 4.00 ตามลำดับ ลักษณะเอกสารภาษาญี่ปุ่นที่ใช้ในการฝึกฝนการอ่าน พบว่า เกือบทั้งหมดเป็นตำราเรียน รองลงมาเป็น การ์ตูน เว็บไซต์ นิตยสาร

และบทความ ระดับความยากของทักษะการอ่านเมื่อเปรียบเทียบกับทักษะฟัง การพูด และการเขียน พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 50.00 เห็นว่า ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่ง่ายที่สุด ระดับความสำคัญของทักษะการอ่านเมื่อเปรียบเทียบกับทักษะการฟัง การพูด และการเขียนพบว่า กลุ่มตัวอย่างเกือบทั้งหมดให้ความสำคัญกับทักษะการอ่านจากทักษะทั้งสี่อยู่ในอันดับที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 92.00

ตารางที่ 2 ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความเชื่อด้านความถนัดที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น

ความเชื่อด้านความถนัดที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น		ระดับความคิดเห็น (ร้อยละ)					เชื่อ (ร้อยละ)	ค่าเฉลี่ย	SD
		1	2	3	4	5			
1	หากเริ่มเรียนภาษาญี่ปุ่นตั้งแต่วัยเด็กจะทำให้มีความสามารถในการอ่านดีกว่าเริ่มเรียนตอนเป็นผู้ใหญ่	0.00	2.00	10.00	26.00	62.00	88.00	4.48	0.76
	2.01-2.50	0.00	0.00	0.00	7.7	16.1			
	2.51-3.00	0.00	0.00	60.00	46.2	25.8			
	3.01-3.50	0.00	100	40.00	30.8	45.2			
	3.51-4.00	0.00	0.00	0.00	15.4	12.9			
2	คนบางคนเกิดมาพร้อมกับความสามารถพิเศษที่เอื้อต่อการอ่านภาษาต่างประเทศ	14.00	14.00	14.00	38.00	20.00	58.00	3.36	1.33
	2.01-2.50	14.30	14.30	0.00	15.80	10.00			
	2.51-3.00	14.30	42.90	57.10	31.60	30.00			
	3.01-3.50	28.60	42.90	42.90	47.40	40.00			
	3.51-4.00	42.90	0.00	0.00	5.30	20.00			
9	ภาษาแม่ของท่านไม่เป็นอุปสรรคต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น	12.00	22.00	26.00	26.00	14.00	40.00	3.08	1.24
	2.01-2.50	0.00	18.20	0.00	15.40	28.60			
	2.51-3.00	33.30	36.40	30.80	46.20	14.30			
	3.01-3.50	50.00	27.30	53.80	30.80	57.10			
	3.51-4.00	16.70	18.20	15.40	7.70	0.00			
6	ท่านมีความถนัดในการอ่านภาษาญี่ปุ่น	4.00	32.00	48.00	14.00	2.00	16.00	2.78	0.81
	2.01-2.50	0.00	12.50	16.70	0.00	0.00			
	2.51-3.00	50.00	25.00	33.30	42.90	100			
	3.01-3.50	50.00	43.80	41.70	42.90	0.00			
	3.51-4.00	0.00	18.80	8.30	14.30	0.00			
4	ท่านมีความถนัดในการฟังภาษาญี่ปุ่น	10.00	32.00	38.00	16.00	4.00	20.00	2.72	0.99
	2.01-2.50	0.00	12.50	15.80	0.00	50.00			
	2.51-3.00	20.00	43.80	31.60	25.00	50.00			
	3.01-3.50	80.00	25.00	52.60	37.50	0.00			
	3.51-4.00	0.00	18.80	0.00	37.50	0.00			

ตารางที่ 2 ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความเชื่อด้านความถนัดที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น (ต่อ)

ความเชื่อด้านความถนัดที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น		ระดับความคิดเห็น (ร้อยละ)					เชื่อ (ร้อยละ)	ค่าเฉลี่ย	SD
		1	2	3	4	5			
5	ท่านมีความถนัดในการพูดภาษาญี่ปุ่น	6.00	40.00	36.00	14.00	4.00	18.00	2.70	0.93
	2.01-2.50	0.00	10.00	11.10	28.60	0.00			
	2.51-3.00	0.00	45.00	33.30	14.30	50.00			
	3.01-3.50	100	30.00	50.00	28.60	50.00			
	3.51-4.00	0.00	15.00	5.60	28.60	0.00			
7	ท่านมีความถนัดในการเขียนภาษาญี่ปุ่น	10.00	34.00	36.00	16.00	4.00	20.00	2.70	0.99
	2.01-2.50	0.00	17.60	11.10	0.00	50.00			
	2.51-3.00	60.00	17.60	38.90	37.50	50.00			
	3.01-3.50	40.00	47.10	38.90	50.00	0.00			
	3.51-4.00	0.00	17.60	11.10	12.50	0.00			
8	ในการอ่านภาษาญี่ปุ่นผู้หญิงเป็นเพศที่สามารถอ่านเอาความได้ดีกว่าเพศชาย	30.00	18.00	32.00	18.00	2.00	20.00	2.44	1.16
	2.01-2.50	20.00	0.00	6.30	22.20	0.00			
	2.51-3.00	26.70	22.20	50.00	22.20	100			
	3.01-3.50	46.70	55.60	31.30	44.40	0.00			
	3.51-4.00	6.70	22.20	12.50	11.10	0.00			
3	การอ่านภาษาญี่ปุ่นง่ายกว่าการอ่านภาษาต่างประเทศอื่นๆ ที่ท่านเคยเรียนมา	26.00	36.00	26.00	6.00	6.00	12.00	2.30	1.11
	2.01-2.50	7.70	11.10	7.70	33.30	33.30			
	2.51-3.00	23.10	44.40	30.80	66.70	0.00			
	3.01-3.50	61.50	33.30	46.20	0.00	33.30			
	3.51-4.00	7.70	11.10	15.40	0.00	33.30			
ค่าเฉลี่ยความเชื่อด้านความถนัดที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น							2.95	0.59	

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นความเชื่อด้านความถนัดที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียน มีค่าเฉลี่ย 2.95 อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายชื่อพบว่า กลุ่มตัวอย่างเชื่อว่าหากเริ่มเรียนภาษาญี่ปุ่นตั้งแต่วัยเด็กจะทำให้มีความสามารถในการอ่านดีกว่าเริ่มเรียนตอนเป็นผู้ใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 88.00 มีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 4.48 อยู่ในระดับมากที่สุด นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างมีความเชื่อว่าคนบางคนเกิดมาพร้อมกับความสามารถพิเศษที่เอื้อต่อการอ่านภาษาต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 58.00 ค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 3.36 อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างภาษาแม่ของผู้เรียนกับภาษาญี่ปุ่น กลุ่มตัวอย่างมีความเชื่อว่าภาษาแม่ไม่เป็นอุปสรรคต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น คิดเป็นร้อยละ

40.00 มีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 3.08 อยู่ในระดับปานกลาง ในส่วนของความถนัดด้านทักษะการอ่านพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเชื่อว่าตนเองมีความถนัดในการอ่านภาษาญี่ปุ่น คิดเป็นร้อยละ 16.00 มีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 2.78 อยู่ในระดับปานกลาง ในส่วนของความเชื่อเกี่ยวกับเพศและการอ่านภาษาญี่ปุ่น กลุ่มตัวอย่างมีความเชื่อว่า ผู้หญิงเป็นเพศที่สามารถอ่านเอาความได้ดีกว่าเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 20.00 มีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 2.44 อยู่ในระดับน้อย และเมื่อเปรียบเทียบการอ่านภาษาญี่ปุ่นกับการอ่านภาษาต่างประเทศที่เคยเรียนมากลุ่มตัวอย่างเชื่อว่าการอ่านภาษาญี่ปุ่นง่ายกว่าการอ่านภาษาต่างประเทศอื่นๆ ที่เคยเรียนมา คิดเป็นร้อยละ 12.00 มีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 2.30 อยู่ในระดับน้อย

ตารางที่ 3 ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความเชื่อด้านความยากง่ายที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น

ความเชื่อด้านความยากง่ายที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น		ระดับความคิดเห็น (ร้อยละ)					เชื่อ (ร้อยละ)	ค่าเฉลี่ย	SD
		1	2	3	4	5			
12	การอ่านเอาความเนื้อหาภาษาญี่ปุ่นเป็นเรื่องยาก	4.10	4.10	32.70	38.80	20.40	59.20	3.67	0.98
	2.01-2.50	0.00	0.00	6.30	15.80	20.00			
	2.51-3.00	50.00	50.00	37.50	36.80	20.00			
	3.01-3.50	50.00	50.00	43.80	31.60	50.00			
	3.51-4.00	0.00	0.00	12.50	15.80	10.00			
14	ในที่สุดท่านจะสามารถอ่านภาษาญี่ปุ่นได้อย่างดี	0.00	8.00	38.00	36.00	18.00	54.00	3.64	0.87
	2.01-2.50	0.00	0.00	21.10	5.650	11.10			
	2.51-3.00	0.00	50.00	36.80	33.30	22.20			
	3.01-3.50	0.00	50.00	26.30	55.60	44.40			
	3.51-4.00	0.00	0.00	15.80	5.60	22.20			
10	การอ่านภาษาญี่ปุ่นเป็นทักษะที่ง่ายกว่าทักษะการฟัง พูด และเขียน	8.00	26.00	16.00	40.00	10.00	50.00	3.18	1.17
	2.01-2.50	0.00	15.40	12.50	10.00	20.00			
	2.51-3.00	25.00	23.10	37.50	40.00	40.00			
	3.01-3.50	50.00	38.50	50.00	40.00	40.00			
	3.51-4.00	25.00	23.10	0.00	10.00	0.00			
11	ทักษะการฟังง่ายกว่าการอ่าน	14.00	20.00	20.00	34.00	12.00	46.00	3.10	1.26
	2.01-2.50	14.30	10.00	30.00	5.90	0.00			
	2.51-3.00	14.30	30.00	30.00	41.20	50.00			
	3.01-3.50	57.10	40.00	30.00	47.10	33.30			
	3.51-4.00	14.30	20.00	10.00	5.90	16.70			
13	ภาษาญี่ปุ่นมีโครงสร้างทางภาษาค้ำกับภาษาแม่ของท่าน	46.00	30.00	18.00	2.00	4.00	6.00	1.88	1.04
	2.01-2.50	8.70	13.30	11.10	0.00	50.00			
	2.51-3.00	30.40	40.00	33.30	100	0.00			
	3.01-3.50	39.10	46.70	44.40	0.00	50.00			
	3.51-4.00	21.70	0.00	11.10	0.00	0.00			
ค่าเฉลี่ยความเชื่อด้านความยากง่ายที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น							3.09	0.56	

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นความเชื่อด้านความยากง่ายที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น พบว่า มีค่าเฉลี่ย 3.09 อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายชื่อพบว่า กลุ่มตัวอย่างเชื่อว่าการอ่านเอาความเนื้อหาภาษาญี่ปุ่นเป็นเรื่องยาก คิดเป็นร้อยละ 59.20 มีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 3.67 อยู่ในระดับมาก เชื่อว่าในที่สุดจะสามารถอ่านภาษาญี่ปุ่นได้ดี คิดเป็นร้อยละ 54.00 มีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 3.64 อยู่ในระดับมาก เชื่อว่าการอ่านภาษาญี่ปุ่นเป็นทักษะที่

ง่ายกว่าทักษะการฟัง พูด และเขียน คิดเป็นร้อยละ 50.00 มีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 3.18 อยู่ในระดับปานกลาง ในอีกด้านหนึ่ง กลุ่มตัวอย่างที่มีความเชื่อว่าการฟังง่ายกว่าการอ่าน คิดเป็นร้อยละ 46.00 มีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 3.10 อยู่ในระดับปานกลาง ความเชื่อเกี่ยวกับโครงสร้างทางภาษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างเชื่อว่าภาษาญี่ปุ่นมีโครงสร้างทางภาษาค้ำกับภาษาแม่ คิดเป็นร้อยละ 6.00 ค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 1.88 อยู่ในระดับน้อย

ตารางที่ 4 ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความเชื่อด้านธรรมชาติของการอ่านภาษาญี่ปุ่น

ความเชื่อด้านธรรมชาติของการอ่านภาษาญี่ปุ่น	ระดับความคิดเห็น (ร้อยละ)					เชื่อ (ร้อยละ)	ค่าเฉลี่ย	SD
	1	2	3	4	5			
16 ถ้าท่านเรียนภาษาญี่ปุ่นในประเทศญี่ปุ่น ท่านจะมีทักษะการอ่านที่เก่งกว่าการเรียนภาษาญี่ปุ่นในประเทศของตนเอง	0.00	8.00	8.00	30.00	54.00	84.00	4.30	0.93
2.01-2.50	0.00	25.00	0.00	0.00	18.50			
2.51-3.00	0.00	25.00	50.00	33.30	33.30			
3.01-3.50	0.00	25.00	50.00	46.70	40.70			
3.51-4.00	0.00	25.00	0.00	20.00	7.40			
17 ท่านต้องมีความรู้ทางไวยากรณ์ที่ดีจึงจะอ่านได้	0.00	4.00	22.00	46.00	28.00	74.00	3.98	0.82
2.01-2.50	0.00	0.00	0.00	13.00	21.40			
2.51-3.00	0.00	100	36.40	26.10	35.70			
3.01-3.50	0.00	0.00	45.50	43.50	42.90			
3.51-4.00	0.00	0.00	18.20	17.40	0.00			
18 การฝึกอ่านสามารถทำได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องอาศัยการเรียนในห้องเรียน	2.00	14.00	34.00	32.00	18.00	50.00	3.50	1.01
2.01-2.50	0.00	0.00	5.90	18.80	22.20			
2.51-3.00	0.00	42.90	35.30	37.50	22.20			
3.01-3.50	100	42.90	52.90	25.00	44.40			
3.51-4.00	0.00	14.30	5.90	18.80	11.10			
15 ท่านจำเป็นจะต้องเข้าใจวัฒนธรรมญี่ปุ่นจึงจะสามารถอ่านภาษาญี่ปุ่นได้ดี	4.00	28.00	30.00	26.00	12.00	38.00	3.14	0.88
2.01-2.50	50.00	0.00	17.60	0.00	16.70			
2.51-3.00	0.00	75.00	41.20	21.40	33.30			
3.01-3.50	50.00	25.00	35.30	57.10	41.70			
3.51-4.00	0.00	0.00	5.90	21.40	8.30			
ค่าเฉลี่ยความเชื่อด้านธรรมชาติของการอ่านภาษาญี่ปุ่น							3.73	0.60

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นความเชื่อด้านธรรมชาติของการอ่านภาษาญี่ปุ่นพบว่า มีค่าเฉลี่ย 3.73 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างเชื่อว่าหากเรียนภาษาญี่ปุ่นในประเทศญี่ปุ่น จะมีทักษะการอ่านที่เก่งกว่าการเรียนภาษาญี่ปุ่นในประเทศของตนเอง คิดเป็นร้อยละ 84.00 มีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 4.30 อยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างเชื่อว่าต้องมีความรู้ทางไวยากรณ์ที่ดีจึงจะอ่านได้ คิดเป็นร้อยละ 74.00 มีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ

3.98 อยู่ในระดับมาก อีกทั้งเชื่อว่าการฝึกอ่านสามารถทำได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องอาศัยการเรียนในห้องเรียน คิดเป็นร้อยละ 50.00 มีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 3.50 อยู่ในระดับปานกลาง และกลุ่มตัวอย่างมีความเชื่อว่าจำเป็นจะต้องเข้าใจวัฒนธรรมญี่ปุ่นจึงจะสามารถอ่านภาษาญี่ปุ่นได้ดี คิดเป็นร้อยละ 38.00 มีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 3.14 อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 5 ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความเชื่อด้านกลยุทธ์ในการเรียนการอ่านและการสื่อสาร

ความเชื่อด้านกลยุทธ์ในการเรียนการอ่านและการสื่อสาร		ระดับความคิดเห็น (ร้อยละ)					เชื่อ (ร้อยละ)	ค่าเฉลี่ย	SD
		1	2	3	4	5			
20	การอ่านเก่งต้องอ่านบ่อย ฝึกฝน เป็นสิ่งสำคัญ	0.00	2.00	6.00	36.00	56.00	92.00	4.46	0.70
	2.01-2.50	0.00	0.00	0.00	11.10	14.30			
	2.51-3.00	0.00	0.00	100	44.40	21.40			
	3.01-3.50	0.00	100	0.00	38.90	46.40			
	3.51-4.00	0.00	0.00	0.00	5.60	17.90			
22	ต้องอ่านได้อย่างถูกต้องตั้งแต่ระดับต้น ไม่เช่นนั้นแล้วการอ่านระดับต่อไปจะยาก	0.00	4.00	36.00	30.00	30.00	60.00	3.86	0.90
	2.01-2.50	0.00	50.00	0.00	13.30	20.00			
	2.51-3.00	0.00	0.00	27.80	53.30	26.70			
	3.01-3.50	0.00	50.00	50.00	20.00	53.30			
	3.51-4.00	0.00	0.00	22.20	13.30	0.00			
21	เมื่อต้องอ่านออกเสียงภาษาญี่ปุ่นต่อหน้าคนหมู่มาก ท่านมีความกังวล	0.00	4.10	42.90	26.50	26.50	53.00	3.76	0.90
	2.01-2.50	0.00	0.00	4.80	23.10	15.40			
	2.51-3.00	0.00	50.00	28.60	23.10	53.80			
	3.01-3.50	0.00	50.00	57.10	38.50	15.40			
	3.51-4.00	0.00	0.00	9.50	15.40	15.40			
19	การฝึกเดาเป็นเรื่องที่สมควรทำในการอ่านภาษาญี่ปุ่น เมื่อท่านไม่เข้าใจคำศัพท์	4.10	8.20	34.70	28.60	24.50	53.10	3.61	0.77
	2.01-2.50	50.00	0.00	17.60	0.00	16.70			
	2.51-3.00	0.00	75.00	41.20	21.40	33.30			
	3.01-3.50	50.00	25.00	35.30	57.10	41.70			
	3.51-4.00	0.00	0.00	5.90	21.40	8.30			
24	การอ่านออกเสียงได้ถูกต้องจะทำให้เกิดทักษะการอ่านเอาความได้ดี	6.00	14.00	36.00	24.00	20.00	44.00	3.38	1.14
	2.01-2.50	0.00	0.00	11.10	16.70	210.00			
	2.51-3.00	0.00	42.90	27.80	33.30	50.00			
	3.01-3.50	100	42.90	50.00	25.00	30.00			
	3.51-4.00	0.00	14.30	11.10	25.00	0.00			
23	การอ่านภาษาญี่ปุ่นต้องฝึกในชั้นเรียน	14.00	42.00	24.00	16.00	4.00	20.00	2.54	1.05
	2.01-2.50	28.60	9.50	8.30	12.50	0.00			
	2.51-3.00	57.10	14.30	50.00	50.00	0.00			
	3.01-3.50	0.00	57.10	33.30	37.5	100			
	3.51-4.00	14.30	19.00	8.30	0.00	0.00			
ค่าเฉลี่ยความเชื่อด้านกลยุทธ์ในการเรียนการอ่านและการสื่อสาร							3.59	0.52	

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นความเชื่อด้านกลยุทธ์ในการเรียนการอ่านและการสื่อสาร มีค่าเฉลี่ย 3.59 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างเชื่อว่าการอ่านเก่งต้องอ่านบ่อย ฝึกฝน เป็นสิ่งสำคัญ คิดเป็นร้อยละ 92.00 มีค่าเฉลี่ยของความ

เชื่อ 4.46 อยู่ในระดับมาก เชื่อว่าต้องอ่านได้อย่างถูกต้องตั้งแต่ระดับต้นไม่เช่นนั้นแล้วการอ่านระดับต่อไปจะยาก คิดเป็นร้อยละ 60.00 มีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 3.86 อยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างเกินกว่าร้อยละ 50 มีความกังวลเมื่อต้องอ่าน

ออกเสียงภาษาญี่ปุ่นต่อหน้าคนหมู่มาก มีค่าเฉลี่ย 3.76 อยู่ในระดับมาก อีกทั้ง กลุ่มตัวอย่างเชื่อว่า การฝึกเดาเป็นเรื่องที่สมควรทำในการอ่านภาษาญี่ปุ่นเมื่อไม่เข้าใจคำศัพท์ คิดเป็นร้อยละ 53.10 มีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 3.61 อยู่ในระดับมาก การอ่านออกเสียงได้

ถูกต้องจะทำให้เกิดทักษะการอ่านเอาความได้ดี คิดเป็นร้อยละ 44.00 มีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 3.38 อยู่ในระดับมาก และการอ่านภาษาญี่ปุ่นต้องฝึกในชั้นเรียน คิดเป็นร้อยละ 20.00 มีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 2.54 อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 6 ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความเชื่อด้านแรงจูงใจและความคาดหวังในการอ่านภาษาญี่ปุ่น

ความเชื่อด้านแรงจูงใจและความคาดหวังในการอ่านภาษาญี่ปุ่น		ระดับความคิดเห็น (ร้อยละ)					เชื่อ (ร้อยละ)	ค่าเฉลี่ย	SD	
		1	2	3	4	5				
30	การอ่านภาษาญี่ปุ่นทำให้สามารถได้รับข้อมูลทางข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง	0.00	6.00	24.00	30.00	40.00	70.00	4.04	0.94	
		2.01-2.50	0.00	0.00	25.00	0.00				15.00
		2.51-3.00	0.00	33.30	41.70	46.70				20.00
		3.01-3.50	0.00	33.30	33.30	33.30				55.00
		3.51-4.00	0.00	33.30	0.00	20.00				10.00
26	ทักษะการอ่านเป็นเรื่องสำคัญ	2.00	0.00	20.00	54.00	24.00	78.00	3.98	0.79	
		2.01-2.50	0.00	0.00	10.00	18.50				0.00
		2.51-3.00	0.00	0.00	30.00	37.00				33.30
		3.01-3.50	0.00	0.00	50.00	33.30				58.30
		3.51-4.00	100	0.00	10.00	11.10				8.30
29	คนที่อ่านภาษาได้มากกว่า 1 ภาษาเป็นคนเก่ง	6.00	2.00	26.00	34.00	32.00	66.00	3.84	1.09	
		2.01-2.50	0.00	100	15.40	11.80				6.30
		2.51-3.00	0.00	0.00	38.50	41.20				31.30
		3.01-3.50	100	0.00	38.50	35.30				43.80
		3.51-4.00	0.00	0.00	7.70	11.80				18.80
25	ถ้าท่านสามารถอ่านภาษาญี่ปุ่นได้จะมีโอกาสได้งาน	0.00	10.00	30.00	38.00	22.00	60.00	3.72	0.92	
		2.01-2.50	0.00	0.00	20.00	10.50				9.10
		2.51-3.00	0.00	0.00	33.30	42.10				36.40
		3.01-3.50	0.00	60.00	33.30	42.10				45.50
		3.51-4.00	0.00	40.00	13.30	5.30				9.10
27	ความสามารถในการอ่านทำให้เข้ากับคนญี่ปุ่นได้	2.00	12.00	38.00	34.00	14.00	48.00	3.46	0.95	
		2.01-2.50	0.00	16.70	10.50	11.80				14.30
		2.51-3.00	100	0.00	42.10	35.30				28.60
		3.01-3.50	0.00	50.00	36.80	47.10				42.90
		3.51-4.00	0.00	33.30	10.50	5.90				14.30
28	เนื่องจากปัจจุบันมีโปรแกรมช่วยแปล ดังนั้นการฝึกอ่านด้วยตนเองจึงไม่ใช่เรื่องที่จำเป็น	28.00	40.00	18.00	8.00	6.00	14.00	2.24	1.13	
		2.01-2.50	7.10	15.00	11.10	25.00				0.00
		2.51-3.00	35.70	25.00	44.40	50.00				33.30
		3.01-3.50	42.90	40.00	44.40	25.00				66.70
		3.51-4.00	14.30	20.00	0.00	0.00				0.00
ค่าเฉลี่ยความเชื่อด้านแรงจูงใจและความคาดหวังในการอ่านภาษาญี่ปุ่น							3.55	0.64		

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นความเชื่อด้านแรงจูงใจและความคาดหวังในการอ่านภาษาญี่ปุ่น มีค่าเฉลี่ย 3.55 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายชื่อพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเชื่อว่าการอ่านภาษาญี่ปุ่นทำให้ได้รับข้อมูลทางข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง คิดเป็นร้อยละ 70.00 มีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 4.04 อยู่ในระดับมาก ทักษะการอ่านเป็นเรื่องสำคัญ คิดเป็นร้อยละ 78.00 มีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 3.98 อยู่ในระดับมาก คนที่อ่านภาษาได้มากกว่า 1 ภาษาเป็นคนเก่ง คิดเป็นร้อยละ 66.00 มีค่าเฉลี่ยของ

ความเชื่อ 3.84 อยู่ในระดับมาก กลุ่มตัวอย่างเชื่อว่าหากสามารถอ่านภาษาญี่ปุ่นได้ดีจะมีโอกาสได้งานคิดเป็นร้อยละ 60.00 ค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 3.72 อยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างที่เชื่อว่าความสามารถในการอ่านทำให้เข้ากับคนญี่ปุ่นได้ คิดเป็นร้อยละ 48.00 มีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 3.46 อยู่ในระดับมาก และกลุ่มตัวอย่างที่เชื่อว่าเนื่องจากปัจจุบันมีโปรแกรมช่วยแปล ดังนั้นการฝึกอ่านด้วยตนเองจึงไม่ใช่เรื่องที่จำเป็น คิดเป็นร้อยละ 14.00 มีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 2.24 อยู่ในระดับน้อย

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ยของความเชื่อแต่ละด้านจำแนกตามผลการเรียน

ความเชื่อแต่ละด้าน	ค่าเฉลี่ยของความเชื่อจำแนกตามผลการเรียน			
	2.01-2.50	2.51-3.00	3.01-3.50	> 3.51
ด้านความถนัดที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น	3.17 (0.75)	2.97 (0.56)	2.88 (0.59)	2.92 (0.68)
ด้านความยากง่ายที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น	3.20 (0.80)	3.14 (0.53)	3.09 (0.53)	2.87 (0.53)
ความเชื่อด้านธรรมชาติของการอ่านภาษาญี่ปุ่น	4.04 (0.70)	3.59 (0.52)	3.77 (0.67)	3.67 (0.46)
ด้านกลยุทธ์ในการเรียนการอ่านและการสื่อสาร	3.75 (0.50)	3.63 (0.58)	3.54 (0.54)	3.55 (0.33)
ด้านแรงจูงใจและความคาดหวังในการอ่านภาษาญี่ปุ่น	3.47 (0.63)	3.61 (0.56)	3.59 (0.74)	3.30 (0.60)

จากตารางที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ยของความเชื่อแต่ละด้านจำแนกตามผลการเรียนของกลุ่มตัวอย่างพบว่า ด้านความถนัดที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น ด้านความยากง่ายที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น ด้านธรรมชาติของการอ่านภาษาญี่ปุ่น และ ด้านกลยุทธ์ในการเรียนการอ่านและการสื่อสาร กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนอยู่ในช่วง 2.01-2.50 มีค่าเฉลี่ยของความเชื่อสูงกว่ากลุ่มอื่น กล่าวคือมีค่าเฉลี่ย 3.17, 3.20, 4.04, 3.75 ตามลำดับ โดยจัดอยู่ในระดับมากทุกด้าน

ในส่วนของความเชื่อด้านแรงจูงใจและความคาดหวังในการอ่านภาษาญี่ปุ่นนั้น กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนอยู่ในช่วง 2.51-3.00 มีค่าเฉลี่ยของความเชื่อสูงกว่ากลุ่มอื่น คือ 3.61 จัดอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบหาความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนต่างกับค่าเฉลี่ยของความเชื่อแต่ละด้านโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 0.01

6. สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษาความเชื่อด้านความถนัด กลุ่มตัวอย่างเชื่อว่าหากเริ่มเรียนภาษาญี่ปุ่นตั้งแต่เด็กจะทำให้ตนเองมีทักษะการอ่านที่ดี เมื่อพิจารณาสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างร่วมด้วยพบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 64 เป็นกลุ่มที่เริ่มเรียนภาษาญี่ปุ่นเมื่ออยู่ในระดับมหาวิทยาลัยแล้ว นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างเชื่อว่าตนเองมีความถนัดอยู่ระดับปานกลางในทุกทักษะภาษาญี่ปุ่น และเชื่อว่าการอ่านภาษาญี่ปุ่นเป็นเรื่องยากเมื่อเทียบกับการอ่านภาษาต่างประเทศที่ตนเองเคยเรียนมาแล้ว ประกอบกับความเชื่อด้านความยากง่าย กลุ่มตัวอย่างเชื่อว่าการอ่านเอาความภาษาญี่ปุ่นเป็นเรื่องยาก แต่อย่างไรก็ดี ในที่สุดเชื่อว่าตนเองจะสามารถอ่านได้ดี ในส่วนของอิทธิพลของภาษาแม่ของผู้เรียนนั้นพบว่า กลุ่มตัวอย่างเชื่อว่าเนื่องจากภาษาไทยมีความแตกต่างกับภาษาญี่ปุ่นทำให้การเรียนภาษาญี่ปุ่นค่อนข้างยาก

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยเห็นว่ากลุ่มตัวอย่างมีแนวโน้มความเชื่อด้านความถนัดและความเชื่อด้านความยากง่ายที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่นเป็นไปในทิศทางลบ ทั้งนี้ ผู้สอนควรชี้แนะให้ผู้เรียนเกิดความเชื่อไปในทิศทางบวกเช่น ไม่ว่าจะเริ่มเรียนภาษาญี่ปุ่นในวัยใดก็สามารถมีทักษะในการอ่านที่ดีได้ หรือการอ่านไม่ใช่เรื่องยากแต่ต้องอาศัยการฝึกฝน เป็นต้น

ผลการศึกษาความเชื่อด้านธรรมชาติของการอ่านภาษาญี่ปุ่น กลุ่มตัวอย่างเชื่อว่าหากเรียนภาษาญี่ปุ่นในประเทศญี่ปุ่นจะมีทักษะที่ดีกว่าการเรียนในประเทศของตนเอง การฝึกอ่านสามารถทำได้ด้วยตนเอง และต้องมีความรู้ทางไวยากรณ์ที่ดีจึงจะอ่านได้ ประกอบกับความเชื่อในด้านกลยุทธ์ในการเรียนการอ่านและการสื่อสารโดยเชื่อว่าจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องได้รับการฝึกฝนการอ่านอย่างสม่ำเสมอ ยิ่งฝึกบ่อยจะยิ่งอ่านเก่งขึ้น กลุ่มตัวอย่างเกินกว่าครึ่ง

หนึ่งมีความกังวลเมื่อต้องอ่านออกเสียงต่อหน้าคนหมู่มาก ในอีกด้านหนึ่ง กลุ่มตัวอย่างมีความเชื่อว่าการฝึกอ่านนั้นไม่จำเป็นจะต้องฝึกฝนแต่ในห้องเรียนเท่านั้น

จากข้างต้น กลุ่มตัวอย่างค่อนข้างมีความกังวลเมื่อต้องอ่านออกเสียงต่อหน้าคนหมู่มาก ทั้งนี้ ความวิตกกังวลในการเรียนภาษาเป็นตัวแปรด้านจิตใจที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศ เนื่องจากความวิตกกังวลทำให้ผู้เรียนภาษาขาดความมั่นใจและมองไม่เห็นคุณค่าในตัวเอง ซึ่งเป็นผลทำให้ประสิทธิภาพในการเรียนลดน้อยลง (Gardner, 1991 อ้างอิงใน ปภังกร กิจทวี และคณะ, 2555) ประเด็นนี้ผู้วิจัยเห็นว่า อาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างขาดการฝึกฝนการอ่านจึงส่งผลให้ไม่มีความมั่นใจและเกิดความกังวลเมื่อต้องอ่านต่อหน้าคนหมู่มาก ด้วยเหตุนี้ ผู้สอนอาจใช้กลยุทธ์ในการฝึกโดยให้ผู้เรียนเริ่มอ่านออกเสียงให้เพื่อนฟังในลักษณะอ่านแบบเป็นกลุ่มก่อน ซึ่งการอ่านร่วมกันกับเพื่อน (Peer reading) นี้ นอกจากจะไม่ก่อให้เกิดความวิตกกังวลต่อตัวผู้เรียนแล้ว ยังทำให้ผู้เรียนรู้สึกสนุกสนาน กระตือรือร้นมากขึ้น มีการรับฟังความคิดเห็นและมุมมองที่ต่างกัน ทำให้เข้าใจความคิดของตนมากขึ้นอีกด้วย (สุทธิ, 2006) และเมื่อผู้เรียนสามารถอ่านให้เพื่อนในกลุ่มฟังได้แล้ว ผู้เรียนย่อมเกิดความคุ้นชินในการอ่านต่อหน้าคนหมู่มากและทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจ หลังจากนั้นจึงจะให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงต่อหน้าคนหมู่มากเป็นรายบุคคลต่อไป แต่อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนโดยไม่ให้ผู้เรียนเกิดความกังวลเลยนั้นอาจทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกเบื่อหน่ายและไม่กระตือรือร้นในการเรียนก็เป็นได้ นอกจากนี้ที่กล่าวไปแล้ว กลุ่มตัวอย่างยังมีความเชื่อว่าการอ่านต้องอาศัยการฝึกฝนแต่การฝึกฝนดังกล่าวไม่จำเป็นจะต้องเกิดขึ้นแต่เฉพาะในห้องเรียนเท่านั้น

อีกทั้งการฝึกอ่านยังสามารถทำได้ด้วยตนเอง ประเด็นความเชื่อดังกล่าวของกลุ่มตัวอย่างนี้สะท้อนให้ผู้สอนวิชาการอ่านมองย้อนกลับมาที่การจัดการเรียนการสอนว่าอาจไม่จำเป็นต้องฝึกอ่านอยู่ในห้องเรียนเช่นในอดีต ทั้งนี้ จากแนวการจัดการเรียนการสอนศตวรรษที่ 21 ที่เสนอแนวทางในการจัดการเรียนการสอนโดยอาศัยให้ผู้เรียนเรียนรู้จากการให้โจทย์ปัญหาจริง (Project Base Learning : PBL) และให้ผู้เรียนไปสืบค้นข้อมูลซึ่งผู้เรียนจะต้องอาศัยทักษะการอ่านในการสืบค้นข้อมูล หรือการจัดการเรียนการสอนลักษณะห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom) โดยอาจมอบโจทย์การอ่านให้ผู้เรียนได้อ่านด้วยตนเองก่อน และใช้เวลา 50 นาที ในคาบเรียนเพื่อการสรุปเนื้อหา อภิปรายโต้ตอบแลกเปลี่ยนความคิดเห็นจากโจทย์การอ่านที่ได้มอบหมายไปแล้ว เป็นต้น ก็เป็นแนวทางที่น่าสนใจในการนำไปปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนการอ่านแนวทางหนึ่ง ในอีกด้านหนึ่งกลุ่มตัวอย่างมีความเชื่อว่าจะต้องมีความรู้ทางไวยากรณ์ที่ดีจึงจะสามารถอ่านได้ จากความเชื่อดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าผู้เรียนมีความเชื่อที่ค่อนข้างผูกติดอยู่กับความรู้ทางไวยากรณ์ ซึ่งประเด็นนี้แม้ว่าผู้วิจัยจะไม่ได้มีความเห็นโต้แย้งก็ตาม แต่ในอีกด้านหนึ่งผู้สอนก็ควรชี้ให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการอ่านด้วยว่า การอ่านก็เป็นหนทางหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนเพิ่มความรู้ทางไวยากรณ์ด้วยเช่นกัน

ผลการศึกษาความเชื่อด้านแรงจูงใจและความคาดหวัง พบว่า กลุ่มตัวอย่างเชื่อว่าการอ่านภาษาญี่ปุ่นสามารถทำให้ตนเองได้รับข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ รวมถึงยังคงเห็นความสำคัญของการอ่านแม้ว่าในปัจจุบันจะมีโปรแกรมแปลภาษาเกิดขึ้นก็ตาม อีกทั้งในเรื่องของการหางาน กลุ่มตัวอย่างเชื่อว่าการมีทักษะการอ่านที่ดียังส่งผลให้มีโอกาสที่จะได้งานทำด้วย

จากข้างต้นจะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีแนวโน้มความเชื่อด้านแรงจูงใจและความคาดหวังในด้านบวก อย่างไรก็ตาม เมื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านกับทักษะอื่นๆ กลุ่มตัวอย่างเห็นความสำคัญของทักษะการอ่านอยู่ในระดับที่สำคัญรองลงมาจากทักษะการฟัง และการพูด แม้ว่าทักษะการอ่านจะเป็นทักษะที่ผู้เรียนมีโอกาสใช้มากที่สุดจากทักษะทางภาษาทั้งสี่ด้าน (ศิริพร สุธรรมเทศ, 2541 หน้า 2) ก็ตาม ประเด็นดังกล่าวนี้ เพราะเหตุใดผู้เรียนจึงมีความคิดเห็นเช่นนั้นก็เป็นที่น่าสนใจที่ควรศึกษาต่อไป

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนต่างกันกับค่าเฉลี่ยของความเชื่อแต่ละด้าน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนพบว่า ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 0.01 หรืออาจอนุมานได้ว่า ผลการเรียนกับความเชื่อที่มีต่อการอ่านนั้นไม่มีความสัมพันธ์กัน ทั้งนี้ ผลการศึกษาดังกล่าวมีทิศทางสอดคล้องกับผลการศึกษาของ 石橋 (2009) ที่ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อเรื่องการเขียนเรียงความภาษาญี่ปุ่นกับคะแนนสอบมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ แต่อย่างไรก็ตาม เนื่องจากการศึกษาครั้งนี้ใช้ผลการศึกษาทุกรายวิชาเป็นข้อมูลในการวิเคราะห์ หากใช้ผลการศึกษาเฉพาะรายวิชาภาษาญี่ปุ่นมาเป็นข้อมูลในการวิเคราะห์แล้วจะทำให้ผลการศึกษาค่าความสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนกับความเชื่อของผู้เรียนในการอ่านภาษาญี่ปุ่นมีความชัดเจนและน่าเชื่อถือยิ่งขึ้น

อนึ่ง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ อ้างอิงจากแบบสอบถามความเชื่อในการเรียนภาษาที่สอง ซึ่งเรียกว่า Beliefs about Language Learning Inventory (BALLI) ซึ่งอาจมีบางข้อคำถามที่เมื่อแปลเป็นภาษาไทยแล้วยังคงเข้าใจยากและอาจไม่เหมาะสมกับบริบทของผู้เรียนชาวไทย ดังนั้น ในการศึกษา

ครั้งต่อไปอาจปรับข้อความ หรือตัดข้อความบาง
ข้อออกเพื่อให้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีความ
เหมาะสมยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง
ผลการเรียนหรือระดับคะแนนกับความเชื่อของ

ผู้เรียนในด้านต่างๆ ยังคงเป็นประเด็นที่น่าสนใจที่
ควรมีการศึกษาต่อไป นอกจากนี้ ประเด็นของความ
เชื่อของผู้เรียนที่มีต่อทักษะภาษาญี่ปุ่นอื่นๆ ทั้งทักษะ
การพูด การฟัง และการเขียนก็เป็นประเด็นที่น่าสนใจ
อีกประเด็นหนึ่งที่ควรมีการศึกษาต่อไปด้วย

เอกสารอ้างอิง (References)

- [1] กมลทิพย์ พลบุตร. (2551). ความเชื่อของผู้เรียนเกี่ยวกับการเรียนภาษาญี่ปุ่น. *วารสารมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 5(2), 25-40.
- [2] การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21. สืบค้นจาก http://arit.mcr.u.ac.th/images/KM/2557/57KM_1innovation.pdf
- [3] ปัทมกร กิจทวี, ทรงศรี สรณสถาพร, กรัณศุภมาศ เอ่งฉ้วน และ ธนายุส ธนินดี. (2555). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา ระดับความวิตกกังวล และความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ. ใน *การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 2*. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- [4] พัสวี ดินตบุตร. (2541). *ความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อ ความวิตกกังวล และผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ.
- [5] ภรณ์ทิภา กฤษวัฒนากรณ์. (2557). *การศึกษาความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยที่มีต่อคัมจิ*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาญี่ปุ่นศึกษา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร. พิษณุโลก.
- [6] โยโกะ คะโนะมะ และ คะนะโกะ โยชิมิเนะ. (2015). ความเชื่อต่อครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นชาวญี่ปุ่น: ผลสำรวจจากแบบสอบถามของผู้เรียนและปริญญ์ย่อยของญี่ปุ่น. *วารสารญี่ปุ่นศึกษา*. 32(1), 18-32.
- [7] ศิริพร สุธรรมเทศะ. (2541). *การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ และความมีวินัยในตนเองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนตามคู่มือครู*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ.
- [8] สมชาย ไชยเชตธน์. (2551). *ความเชื่อและกลยุทธ์ในการเรียนคัมจิของผู้เรียนชาวไทย*. สารนิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาต่างประเทศ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ.
- [9] สุพรพันธ์ จิตบรรเทา. (2552). *การศึกษาความเชื่อ (belief) ในการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายชาวไทย กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมในเขตกรุงเทพมหานคร*. เจแปนฟาวน์เดชั่น, 7, 21-30.
- [10] สุพรรณษา พิณศรี. (2554). *การศึกษาความเชื่อของนักศึกษา อาจารย์ และคนทำงานที่ใช้ภาษาญี่ปุ่นที่มีต่อไกรโงะ (ค้ายิมในภาษาญี่ปุ่น)*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ.
- [11] Cotterall, Sara. (1995). Readiness for Autonomy: Investigating Learner Beliefs. *System*, 23(2), 195-205.

- [12] Harrington, S. & Hertel, T. (2000). Foreign language methods students' beliefs about language learning and teaching. *Texas paper in foreign language education*, 5, 53-68.
- [13] Horwitz, E.K. (1985). Using student beliefs about language learning and teaching in the foreign language methods course. *Foreign Language Annals*, 18(4), 333-340.
- [14] Horwitz, E. K. (1987). Surveying student beliefs about language learning. In A. Wenden & R. Rubin (Eds.), *Learner strategies in language learning*. (119-129). London: Prentice Hall International.
- [15] Horwitz, E. K. (1988). The beliefs about language learning of beginning university foreign language students. *Modern Language Journal*, 72(3), 283- 294.
- [16] Shavelson, J. R. and Stern, P. (1981). Research on teachers' pedagogical thoughts, judgments, decisions and behavior. *Review of Education Research*, 51, 455-498.
- [17] Wenden, A. (1987). How to be successful Language Learner: Insights and Prescriptions from L2 Learners. *Learner Strategies in Language Learning* ed. By Anita Wenden & Joan Rubin, London: Prentice International, 103-118.
- [18] Aungtrakul A. (2008). 「外国語教師の役割に関するタイ人日本語学習者のビリーフ-大学における日本語主専攻を対象として-」 Bangkok: Thammasat University, 92-96
- [19] 石橋玲子. (2009). 「日本語学習者の作文産出に対するビリーフとストラテジーの特性-タイの大学生の場合-」 『国際交流基金バンコク日本文化センター日本語教育紀要』 第6号、国際交流基金、23-32
- [20] 岡崎智己. (2003). 「タイにおける日本語母語話者教師と非母語話者のBELIEFS比較」 『日本語教育方法研究会誌』 第10 卷 1 号、日本語教育方法研究会、28-29
- [21] 館岡洋子. (2006). 「ひとりで読むことからピア・リーディングへ日本語学習者の読解過程と対話的協働学習」 東海大学
- [22] 福永達士. (2015). 「タイ人日本語教師の教師認知-タイ中等教育機関におけるビリーフ調査から-」 『国際交流基金バンコク日本語文化センター日本語教育紀要』 第 12 号、国際交流基金、27-36

อัจฉร่า อัจฉระกุล

หน่วยงานผู้แต่ง : คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

Atchara Aungtrakul

Affiliation : Faculty of Humanities, Naresuan University

Corresponding e-mail : atcharaa@nu.ac.th

แบบสอบถามสำหรับผู้เรียน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หรือ เติมคำลงใน _____ หรือ เรียงลำดับโดยใส่ตัวเลขลงใน

- 1) เพศ ชาย หญิง
- 2) ท่านเคยเรียนภาษาญี่ปุ่นมาก่อนที่จะเข้าเรียนในระดับมหาวิทยาลัยหรือไม่
 ไม่เคย
 เคย เคยเรียนที่ โรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวนชั่วโมงเรียน _____ ชั่วโมง
 สถาบันสอนภาษาญี่ปุ่น จำนวนชั่วโมงเรียน _____ ชั่วโมง
 อื่นๆ โปรดระบุ _____ จำนวนชั่วโมงเรียน _____ ชั่วโมง
- 3) ชั้นปีที่ท่านกำลังศึกษาอยู่ ชั้นปี 3 ชั้นปี 4
- 4) เกเรตเฉลี่ยของท่านขณะนี้
 น้อยกว่า 2.00 2.01-2.50 2.51-3.00 3.01--3.50 มากกว่า 3.50
- 5) ท่านเคยสอบวัดระดับภาษาญี่ปุ่นหรือไม่
 ไม่เคย
 เคย ระดับที่เคยสอบ N5 N4 N3 N2 N1 (เลือกได้มากกว่า 1 ระดับ)
 ระดับที่สอบผ่าน N5 N4 N3 N2 N1 (เลือกได้มากกว่า 1 ระดับ)
- 6) ระยะเวลาที่ท่านใช้สำหรับฝึกฝนการอ่านภาษาญี่ปุ่นโดยเฉลี่ย
 น้อยกว่า 1 ชั่วโมง ต่อวัน 1-2 ชั่วโมง ต่อวัน
 3-4 ชั่วโมง ต่อวัน มากกว่า 4 ชั่วโมง ต่อวัน
- 7) ลักษณะเอกสารภาษาญี่ปุ่นที่ท่านฝึกอ่าน (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)
 ตำราเรียน หนังสือพิมพ์
 บทความทางวิชาการ นิตยสารบันเทิง
 หนังสือการ์ตูน เว็บไซต์
 อื่นๆ โปรดระบุ _____
- 8) โปรดเรียงลำดับทักษะทางภาษาญี่ปุ่นต่อไปนี้ ที่ท่านเห็นว่า **ยากที่สุด ไป ง่ายที่สุด**
 ตามความคิดเห็นของท่าน **โดยให้ 1 หมายถึง ยากที่สุด และ 4 หมายถึง ง่าย**
 ฟัง พูด อ่าน เขียน
- 9) โปรดเรียงลำดับทักษะทางภาษาญี่ปุ่นต่อไปนี้ ที่ท่านเห็นว่า **สำคัญมากที่สุด ไป สำคัญน้อย**
 ตามความคิดเห็นของท่าน **โดยให้ 1 หมายถึง สำคัญมากที่สุด และ 4 หมายถึง สำคัญน้อย**
 ฟัง พูด อ่าน เขียน

ตอนที่ 2 ความเชื่อของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น

คำชี้แจง กรุณาวางกลม ○ ล้อมรอบตัวเลขที่ตรงกับความเชื่อของท่านมากที่สุด

5 หมายถึง เชื่อมากที่สุด (เชื่อมากกว่า 75%)	4 หมายถึง เชื่อค่อนข้างมาก
3 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าเชื่อหรือไม่ (50 50)	2 หมายถึง เชื่อน้อย
1 หมายถึง ไม่เชื่อเลย	

การอ่าน ในงานวิจัยนี้ หมายถึง การรับรู้ความหมายของสารจากตัวอักษรที่เขียนโดยภาษาญี่ปุ่น การอ่านเกิดจากความสามารถในการแปลตัวอักษรที่อ่านออกมาเป็นเสียงหรือความหมายได้ โดยมีจุดมุ่งหมายของการอ่านคือ ผู้อ่านเข้าใจและรับรู้ความหมายของเรื่องราวที่อ่านได้

ข้อ	ประเด็นความเชื่อ	ระดับความเชื่อ				
		5	4	3	2	1
ความเชื่อด้านความถนัดที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น						
1	ท่านเชื่อว่า หากเริ่มเรียนภาษาญี่ปุ่นตั้งแต่วัยเด็กจะทำให้มีความสามารถในการอ่านดีกว่าเริ่มเรียนตอนเป็นผู้ใหญ่	5	4	3	2	1
2	ท่านเชื่อว่า คนบางคนเกิดมาพร้อมกับความสามารถพิเศษที่เอื้อต่อการอ่านภาษาต่างประเทศ	5	4	3	2	1
3	ท่านเชื่อว่า การอ่านภาษาญี่ปุ่นง่ายกว่าการอ่านภาษาต่างประเทศอื่นๆ ที่ท่านเคยเรียนมา	5	4	3	2	1
4	ท่านเชื่อว่า ท่านมีความถนัดในการฟังภาษาญี่ปุ่น	5	4	3	2	1
5	ท่านเชื่อว่า ท่านมีความถนัดในการพูดภาษาญี่ปุ่น	5	4	3	2	1
6	ท่านเชื่อว่า ท่านมีความถนัดในการอ่านภาษาญี่ปุ่น	5	4	3	2	1
7	ท่านเชื่อว่า ท่านมีความถนัดในการเขียนภาษาญี่ปุ่น	5	4	3	2	1
8	ท่านเชื่อว่า ในการอ่านภาษาญี่ปุ่นผู้หญิงเป็นเพศที่จะสามารถอ่านเอาความได้ดีกว่าเพศชาย	5	4	3	2	1
9	ท่านเชื่อว่า ภาษาแม่ของท่านไม่เป็นอุปสรรคต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น	5	4	3	2	1
ความเชื่อด้านความยากง่ายที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น						
10	ท่านเชื่อว่า การอ่านภาษาญี่ปุ่นเป็นทักษะที่ง่ายกว่าทักษะการฟัง พูด และเขียน	5	4	3	2	1
11	ท่านเชื่อว่า ทักษะการฟังง่ายกว่าการอ่าน	5	4	3	2	1
12	ท่านเชื่อว่า การอ่านเอาความเนื้อหาภาษาญี่ปุ่นเป็นเรื่องยาก	5	4	3	2	1
13	ท่านเชื่อว่า ภาษาญี่ปุ่นมีโครงสร้างทางภาษาล้ำกับภาษาแม่ของท่าน	5	4	3	2	1
14	ท่านเชื่อว่า ในที่สุดท่านจะสามารถอ่านภาษาญี่ปุ่นได้อย่างดี	5	4	3	2	1
ความเชื่อด้านธรรมชาติในการเรียนการอ่านภาษาญี่ปุ่น						
15	ท่านเชื่อว่า ท่านจำเป็นต้องเข้าใจวัฒนธรรมญี่ปุ่นจึงจะสามารถอ่านภาษาญี่ปุ่นได้ดี	5	4	3	2	1
16	ท่านเชื่อว่า ถ้าท่านเรียนภาษาญี่ปุ่นในประเทศญี่ปุ่น ท่านจะมีทักษะการอ่านที่เก่งกว่าการเรียนภาษาญี่ปุ่นในประเทศของตนเอง	5	4	3	2	1
17	ท่านเชื่อว่า ท่านต้องมีความรู้ทางไวยากรณ์ที่ดีจึงจะอ่านได้	5	4	3	2	1
18	ท่านเชื่อว่า การฝึกอ่านสามารถทำได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องอาศัยการเรียนในห้องเรียน	5	4	3	2	1
ความเชื่อด้านกลยุทธ์ในการเรียนและการสื่อสาร						
19	ท่านเชื่อว่า การฝึกเดาเป็นเรื่องที่สมควรทำในการอ่านภาษาญี่ปุ่นเมื่อท่านไม่เข้าใจคำศัพท์	5	4	3	2	1
20	ท่านเชื่อว่า การอ่านเก่งต้องอ่านบ่อย ฝึกฝน เป็นสิ่งสำคัญ	5	4	3	2	1
21	ท่านมีความกังวลเมื่อต้องอ่านออกเสียงภาษาญี่ปุ่นต่อหน้าคนหมู่มาก	5	4	3	2	1
22	ท่านเชื่อว่า ต้องอ่านได้อย่างถูกต้องตั้งแต่ระดับต้นไม่เช่นนั้นแล้วการอ่านระดับต่อไปจะยาก	5	4	3	2	1
23	ท่านเชื่อว่า การอ่านภาษาญี่ปุ่นต้องฝึกในชั้นเรียน	5	4	3	2	1
24	ท่านเชื่อว่า การอ่านออกเสียงได้ถูกต้องจะทำให้เกิดทักษะการอ่านเอาความได้ดี	5	4	3	2	1

ข้อ	ประเด็นความเชื่อ	ระดับความเชื่อ				
		5	4	3	2	1
ความเชื่อด้านแรงจูงใจและความคาดหวังในการอ่านภาษาญี่ปุ่น						
25	ท่านเชื่อว่า ถ้าท่านสามารถอ่านภาษาญี่ปุ่นได้ดีจะมีโอกาสได้งาน	5	4	3	2	1
26	ท่านเชื่อว่าทักษะการอ่านเป็นเรื่องสำคัญ	5	4	3	2	1
27	ท่านเชื่อว่า ความสามารถในการอ่านทำให้เข้ากับคนญี่ปุ่นได้	5	4	3	2	1
28	ท่านเชื่อว่า เนื่องจากปัจจุบันมีโปรแกรมช่วยแปลภาษา ดังนั้นการฝึกอ่านด้วยตนเองจึงไม่ใช่เรื่อง ที่จำเป็น	5	4	3	2	1
29	ท่านเชื่อว่า คนที่อ่านภาษาได้มากกว่า 1 ภาษาเป็นคนเก่ง	5	4	3	2	1
30	ท่านเชื่อว่า การอ่านภาษาญี่ปุ่นทำให้สามารถได้รับข้อมูลทางข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อตัวท่าน	5	4	3	2	1

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่ท่านมีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่นหรือมีต่อรายวิชาที่เน้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะการอ่านภาษาญี่ปุ่น
